Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II — Warszawa, dnia 18 lipca 1930 roku — Nr. 29

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Rok II Warszawa, dnia 18 lipca 1930 roku Nr. 29

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

JANUSZ GILEWSKI.

EKSPORT KONI I KONINY

Przeglądając prasę gospodarczą ostatnich lat oraz analizując kolejno organizację eksportu różnych dziedzin gospodarstwa narodowego, łatwo zauważyć można, że dopiero całkiem w ostatnich czasach zagadnienie **eksportu koni i koniny** stało się tematem rozważań sfer i czynników zainteresowanych. Lecz na tem nie koniec. Rzuca się ponadto w oczy, że obecnie, kiedy obronę i walkę każdej branży prowadzą różne związki, spółki i syndykaty, ta gałąź gospodarstwa nie wykazała dotąd poza związkami hodowlanemi większej inicjatywy w kierunku skonsolidowania rozstrzelonych wysiłków słabego pod każdym względem **świata kupieckiego,** zajmującego się handlem i eksportem koni. Przyczyn tego należy szukać w specjalnym układzie stosunków w tej gałęzi produkcji.

W wyniku sześcioletnich zmagań wojennych, jakie toczyły się na terytorjum Rzeczypospolitej, pogłowie koni krajowych ucierpiało tak pod względem jakościowym, jak i ilościowym. Prócz tego zniszczona została cała suma wszystkich wysiłków społeczeństwa polskiego, które zawsze otaczało hodowlę konia specjalną pieczą i które od wielu lat drogą usilnej pracy wpływało na uszlachetnienie jego ras.

Przeprowadzony w 1921 r. powszechny spis urzędowy, wykazał, że Polska posiada **3.394.000 sztuk koni.** Ta ilość koni nie odpowiadała ani ilościowo, ani jakościowo wzmożonym potrzebom kraju, odbudowującego się po zniszczeniach wojennych. Przystąpiono więc do świadomej celu akcji, w wyniku której początkowo nawet głównie dla poprawienia ras Polska sprowadziła **dość znaczne ilości koni zarodowych**, których import już od roku 1925, aż do dnia dzisiejszego ustabilizował się na pewnym poziomie znajdującym usprawiedliwienie w koniecznych potrzebach hodowli.

W wyniku podjętej akcji odbudowa ilościowa koni podniosła się do tego stopnia w latach następnych, że już w 1924 roku zapotrzebowanie swoje kraj mógł pokryć **bez potrzeby uciekania się do importu.** Prócz tego w roku tym pewne, aczkolwiek nieznaczne ilości koni zostały wywiezione zagranicę. Rok 1924 jest więc przełomowym, a sytuacja w dziedzinie hodowli koni zmienia się zasadniczo. Odtąd stale aż do dziś dnia mamy **nadmiar koni,** przyczem nadmiar ten, mimo wywozu jego pewnej części zagranicę zaczyna ujemnie oddziaływać na całokształt hodowli koni w Polsce, a zwłaszcza przez **deprecjację ceny obniżać rentowność tego działu produkcji.**

Handel zagraniczny końmi w Polsce ilustrują zebrane cyfry:

Rok	Import		Eksport.	
	sztuk	tys. zł.	sztuk	tys. zł.
1924	4.479	2.028	911	369
1925	564	169	33.107	8.348
1926	132	82	48.698	9.827
1927	408	498	21.757	7.888
1928	449	698	14.153	6.821
1929	747	1.588	21.093	7.303
1930 I-IV	162	408	14.414	4.073

Zestawienie powyższe obejmuje konie zarówno zarodowe, jak i źrebięta i tak zwane konie inne.

Do tabeli powyższej trzeba dodać, że konie polskie sprzedawane były do **Niemiec** (od 1925 znaczne ograniczenia), **Grecji** (do 1926 r.), **Anglji, Danji, Holandji, Belgji, Austrji, Czechosłowacji** i nieco do innych państw. Wywożono konie rozmaitego gatunku przeważnie jednak były to konie rzeźne, małe do kopalń, oraz średnie dla celów gospodarskich dla rolnictwa.

Jak wynika z podanego zestawienia eksport koni polskich tak początkowo pomyślnie się zapowiadający załamał się jeszcze w roku 1927 i nie osiągnął już ani razu rekordowej cyfry wywozu z 1926 roku.

Ten stały i systematyczny spadek eksportu koni należy tłumaczyć trudnościami i brakami zewnętrznemi, w każdym zaś jednak razie nie miał on nic wspólnego **z gatunkiem koni,** gdyż moment ten wobec nadmiaru posiadanych różnych gatunków koni, zwłaszcza mniej wartościowych w Polsce najmniejszą odgrywał rolę.

Wspomniane trudności zewnętrzne to przedewszystkiem **brak zawartych traktatów handlowych i konwencyj weterynaryjnych** z wieloma krajami, które chętnieby kupowały konie polskie. Wymienię chociażby tylko **Francję, Włochy, Grecję i Niemcy,**

do których wywóz mógłby odrazu podwoić obecny nasz eksport koni. Pozatem naszym nielicznym eksporterom daje się odczuwać **silna i zorganizowana konkurencja krajów, posiadających rozwiniętą hodowlę koni** jak np. **Węgier,** które wskutek zawarcia traktatu handlowego z Grecją wyparły nas zupełnie z tego rynku zbytu. Ponadto nasze placówki zagranicą nie zawsze i nie wszędzie zwracały baczną uwagę na powstające możliwości rynkowe. A przecież ich działalność na tem polu może odegrać pierwszorzędną rolę. Przykładowo wspomnieć należy, że dzięki staraniom Konsulatu Gen. R. P. w Medjolanie otworzyły się pewne perspektywy na rynku włoskim, który mógłby przy sprzyjających warunkach wchłonąć ca 10.000 i więcej sztuk koni różnego gatunku.

Jeszcze w większym stopniu na spadek eksportu wpłynęły trudności wewnętrzne. Przedewszystkiem zaznaczyć należy, że do dziś dnia żywioł kupiecki prowadzący eksport koni jest **rozproszkowany, słaby finansowo, nie znający rynków odbiorczych, ich potrzeb i warunków pracy na nich.** Co najważniejsze żywioł ten trudni się w 90 proc. eksportem jedynie konjunkturalnie, co wpływa na charakter wywozu w ten sposób, że jest on raczej importem koni z Polski przez zagranicę niż eksportem. Zagranica towaru polskiego nie zna. Reklama tak konieczna w prosperacji każdej dziedziny życia, a zwłaszcza gospodarczego, w handlu i eksporcie koni prawie, że nie jest stosowana. Tych kilkanaście czy kilkadziesiąt drobnych firm, to bardzo rzadko eksporterzy na własną rękę, lecz w wielu wypadkach są to agenci skupu dla kilku silnych finansowo i dobrze wprowadzonych na rynku polskim firm zagranicznych, które od lat wielu konie te wywożą z Polski. Właściwie firmy polskiej takiej, którąby nietylko konie polskie sprzedawała zagranicą, ale również potrafiła z towarem krajowym wyjść na rynki zagraniczne, pokazać s[illegible] z nim na międzynarodowych targach końskich i tam go zaofiarować do sprzedaży — w Polsce dotychczas niema. Tak samo dotychczas żywioł ten nie potrafił stworzyć **żadnej wspólnej reprezentacji zawodowej, któraby mogła przedkładać swoje postulaty czynnikom miarodajnym, walczyć o nie i bronić ich.** Również ani razu element ten nie zdobył się bodaj na czasowe **porozumienie się między sobą dla walki z konkurencją zagraniczną względnie obrony przed nią.**

Nasze możliwości eksportowe przy dzisiejszym stanie pogłowia koni, wynoszącego blisko **4.300.000 sztuk,** zgodnie wszyscy obliczają conajmniej na **100.000 sztuk rocznie,** a często nawet i więcej. Jeśli weźmiemy pod uwagę minimalne ilości, jakie wywozimy obecnie każdego roku, stwierdzić musimy, że pozostała reszta z roku na rok się potęgująca bezwzględnie musi spowodować prędzej czy później kryzys w tej dziedzinie hodowli, analogiczny do innych gałęzi jakie obecnie przechodzą przesilenie **(zboże, nierogacizna, mleczarstwo).** Jeśli nie otoczy społeczeństwo hodowli koni szybką i należytą opieką, to wyniki tego dla spadku i zaniku rentowności szybko dadzą się poznać początkowo **w gwałtownej zniżce cen,** a następnie w dalszej konsekwencji **w zmniejszeniu stanu pogłowia koni.** Jeśliby sprawa ta taki obrót wzięła, rolnictwo i obrona kraju najwięcejby na tem ucierpiała. Zauważyć należy, że spadek cen koni trwa już bez przerwy **od trzech lat.**

Niestety eksport koni korzysta z bardzo minimalnej opieki i pomocy. Jest to zrozumiałe, gdyż nie jest on jeszcze tak popularny, jak wywóz węgla czy jaj. Wszak dopiero obecny kryzys gospodarczy, grożąc zupełnem zatamowaniem wywozu koni, spowodował **zawieszenie podatku obrotowego od eksportu koni** i to dopiero na skutek wielokrotnych przedłożeń ze strony różnych czynników i Ministerstw, popartych jednomyślną rezolucją Pierwszego Ogólnego Zjazdu Hodowców Koni, jaki się odbył w dniach od 16-go do 18-go listopada ub. r. Tak samo dopiero ostatnie dnie przyniosły ujednostajnienie metody badania weterynaryjnego koni wywożonych zagranicę przez **obowiązkowe stosowanie malleinizacji.**

Powyższe ulgi to dopiero zaledwie początek szerokiego programu ulg, jakich sfery zainteresowane w eksporcie od społeczeństwa i rządu się domagają. Ścisłe kalkulacje rachunkowe, jakie zostały przedłożone na wyżej wspomnianym zjeździe, wyraźnie wskazują, że wprowadzona od 1-go listopada ub. r. **nowa taryfa kolejowa jest wysoce niekorzystną dla eksportu koni, gdyż o blisko 40 proc. podraża ona stawki przewozowe.** Tak samo w najbliższym czasie musi być uregulowana sprawa możności **ładowania większej ilości koni do jednego wagonu** niż to dotychczas miało miejsce, (zamiast 8 conajmniej 16). Pozatem sfery zainteresowane z uwagi na konieczność poparcia eksportu koni pod każdym względem żądają zastosowania przy eksporcie koni taryfy wyjątkowej **C. 1.,** — która to taryfa z niezrozumiałych powodów przyznaje ulgi eksportowi różnych zwierząt domowych, a nawet i drobiu, tylko **jednych koni nie dotyczy.** Ponadto wiele względów przemawia za tem, by eksport koni korzystał także z ulg **taryfy zawozowej,** które to żądanie, jeśli się weźmie pod uwagę konieczność kumulacji drobnych transportów koni przy eksporcie dla późniejszego wywozu ich większemi partjami, jest zupełnie usprawiedliwiony.

Równolegle z rozpoczęciem się wywozu żywych koni datuje się eksport mięsa końskiego. Wywóz tego artykułu kształtował się następująco:

Rok	Import q	Import tys. zł.	Eksport q	Eksport tys. zł.
1926	—	—	176	16
1927	0	0	5.514	440
1928	0	0	4.203	235
1929*)	18	4	8.210	525
1930 I-IV*)	133	21	3.958	196

Mięso końskie wywoziła Polska przedewszystkiem w stanie świeżym prawie jedynie na **rynek belgijski,** zaś w bardzo małych ilościach na rynek **niemiecki i duński.** W bież. roku na skutek powstania poważniejszych możliwości zbytu koniny na rynku **szwedzkim i holenderskim,** eksporterzy polscy wysłali pewne partje koniny solonej tytułem pionierskiego eksportu.

*) Łącznie z innem bliżej niewymienionem mięsem, według punktu 37 miesięcznika statystyki handlu zagranicznego G. U. St.

I tutaj, podobnie, jak i przy wywozie żywych koni, te same czynniki wpłynęły **na stały spadek eksportu.** A przecież fakt wywozu koniny już bodaj z punktu widzenia ekonomicznego zasługiwał na wszelkiego rodzaju poparcie. Wprawdzie rozporządzeniem z dnia 9-go stycznia b. r. został wprowadzony **zwrot cła za wywiezione przetwory mięsne i wędliny,** to niemniej jednak eksporterzy nasi mimo dania im tak poważnego atrybutu do rąk jakim jest suma **15 zł. od każdych 100 kg. wywiezionej koniny solonej peklowanej** czy też w inny sposób przerobionej nie zdobyli się na większy eksport.

Badania możliwości zbytu koni i koniny na różnych rynkach zagranicznych prowadzone już od roku przez **Państwowy Instytut Eksportowy** wykazały, że konie polskie znalazłyby chętnych odbiorców we **Francji** (konie rzeźne), **Włoszech** (konie rzeźne, małe gospodarskie), **Turcji** (małe gospodarskie i do kopalń), **Szwajcarji** (konie remontowe), **Bułgarji** (małe gospodarskie). Tak samo konina mogłaby być z powodzeniem sprzedawana na rynku **francuskim** (świeża) **szwedzkim** (solona), **holenderskim** (solona), **czechosłowackim** (świeża) i innych.

Wykorzystanie realne tych możliwości eksportowych jest ściśle związane z pokonaniem powyżej omówionych trudności. Zgodnie z opinją wyrażoną przez przeważną część Izb Przemysłowo - Handlowych oraz organizacyj hodowców i kupców eksporterów program pomocy dla eksportu koni i koniny winien iść dwiema drogami: przez stwarzanie ogólnych warunków, sprzyjających temu eksportowi, a więc przez udzielanie **różnych ulg i ułatwień podatkowych, taryfowych, weterynaryjnych** i innych oraz przez **równoczesną koncentrację wszystkich eksporterów i czynników zainteresowanych celem stworzenia jednej ogólnej względnie kilku wielkich organizacyj czy nawet spółek handlowych,** któreby odpowiadały analogicznym zagranicą i z któremi zagranica mogłaby pertraktować. Że obie te wytyczne programu odpowiadają rzeczywistym potrzebom i mogą niesłychanie korzystnie wpłynąć na podniesienie się eksportu koni i koniny z Polski zagranicę, świadczą bodaj te fakty za siebie, że zniesienie podatku obrotowego od eksportu koni od 1-go stycznia b. r. oraz celowa akcja Państwowego Instytutu Eksportowego na rynkach zagranicznych i w kraju do tego stopnia pozytywnie wpłynęły na eksport, że ilość wywiezionych koni za pierwsze cztery miesiące b. r. przewyższa eksport koni w roku 1928. Tak samo mniejwięcej ma się rzecz z koniną.

Na zakończenie dodać należy, że przyszłość hodowli koni tak koniecznej dla Państwa już chociażby tylko z punktu widzenia taniej siły motorycznej i zapewnienia dla wojska żądanych ilości koni na wypadek wojny, — zależy ściśle **od pomyślnego rozwoju eksportu,** który będzie najlepszym bodźcem do **podniesienia hodowli** tak pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Jeśli te dwa względy weźmiemy pod uwagę, to już dla tego samego eksport ten powinien być otoczony **jaknajtroskliwszą opieką** i winien on korzystać **ze wszelkich ulg i przywilejów, stosowanych obecnie przy eksporcie innych artykułów.** Postulaty powyżej wyłuszczone są najzupełniej uzasadnione i w najbliższym czasie z całą pewnością staną się aktualne i na forum podniesione, gdy tylko silny ruch koncentracyjny, jaki się obecnie na tem polu rozwinął, skrystalizuje się w pewnych formalno - prawnych instytucjach czy spółkach, które posiądą kompetencje występowania w tych sprawach w imieniu zainteresowanych sfer gospodarczych.

POWSTANIE POLSKIEJ SPÓŁKI DLA HANDLU I EKSPORTU KONI

W dniu 15-go bieżącego miesiąca w lokalu C. T. O. i K. R. w Warszawie przy ulicy Kopernika Nr. 30 odbyło się przy udziale kilkudziesięciu przedstawicieli organizacyj społeczno - rolniczych, hodowlanych, kupieckich i eksportowych zebranie konstytucyjne **„Polskiej Spółki dla Handlu i Eksportu Koni S. z o. o. w Warszawie“.** Spółkę zawiązano, dzieląc pomiędzy uczestników 500 100-złotowych udziałów z tem zastrzeżeniem, że kapitał **będzie podniesiony do 750.000 zł.** Do Zarządu Spółki powołano, jako prezesa, kierownika Wydziału Hodowli Koni C. T. O. i K. R. p. **Orłowskiego,** jako wiceprezesa przedstawiciela kupców p. **Boraksa,** zaś jako członków Zarządu p. **Gilewskiego** z Państwowego Instytutu Eksportowego, p. **Szucha** z Min. Rolnictwa, oraz pp.: **Gronczewskiego, Borowskiego i Frydmana.** Do Rady Nadzorczej zostali powołani pp.: ks. **Kazimierz Lubomirski, hr. St. Czapski, hr. M. Komorowski, St. Haman, St. Hertle, K. Brzeziński, T. Niedzielski, S. Szafkiewicz, J. Kiersnowski, M. Hantower, I. Mocny, P. Kapłan.**

Zadaniem Spółki będzie **popieranie hodowli konia eksportowego** oraz **rozszerzenie dotychczasowych rynków zbytu dla koni hodowli krajowej.**

UMOWA RUMUŃSKO-CZECHOSŁOWACKA

W dniu 27 czerwca podpisana została umowa czechosłowacko - rumuńska. Składa się ona z części ogólnej, 3 list celnych i układu weterynaryjnego. Rumunja zgodziła się **na stabilizację ceł czechosłowackich na zwierzęta,** wzamian za co otrzymała **obniżkę cła na świnie wagi ponad 120 kg. z 300 Kc. na 80 Kc.** (od 100 kg.) wraz z opłatami dodatkowemi w wysokości 40 wzgl. 60 Kc. w razie spadku cen poniżej ustalonego poziomu. Czechosłowacja uzyskała dla szeregu swych artykułów przyznanie stawek taryfy minimalnej: fiksację ceł, zwłaszcza w zakresie wyrobów włókienniczych, skór, rękawiczek, chmielu, papieru, konfekcji i in. (R. H. Praga).

DR. M. DALKIEWICZ

WYNIKI URZĘDOWEGO BADANIA ZWIERZĄT RZEŹNYCH I MIĘSA W WARSZAWIE W R. 1929

Bardzo interesujące są cyfry, dotyczące wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, dokonanego przez nadzór weterynaryjny rzeźni miejskich w *Warszawie*, ilustrują bowiem działalność tego nadzoru w stolicy i mogą być dowodem *sumiennego traktowania tej sprawy*, nie odbiegającego w niczem od sposobów wykonywania badania w innych kulturalnych państwach Europy. Moment ten podnieść należy z tym większym naciskiem, że rzeźnie miejskie w Warszawie z powodu trudności finansowych stolicy pod względem swych urządzeń technicznych nie stoją jeszcze na wysokości zadania i że skutkiem tego praca nadzoru weterynaryjnego jest o wiele trudniejsza aniżeli w rzeźniach urządzonych nowocześnie, gdzie scentralizowanie uboju ułatwia w znakomitej mierze pracę związaną z badaniem zwierząt i mięsa.

Mam przed sobą wykazy cyfrowe działalności nadzoru weterynaryjnego w r. 1929 z czterech rzeźni miejskich, a mianowicie: 1) *rzeźni przy ul. Namiestnikowskiej 2*, 2) *rzeźni przy ul. Namiestnikowskiej 1*, 3) *rzeźni dla nierogacizny na Solcu*, wreszcie 4) *rzeźni końskiej przy ul. Grenadjerów 48*, a nadto: *Stacji Kontroli Sanitarnej Mięsa Przywozowego przy ul. Namiestnikowskiej 2*, *Sanitarno weterynaryjnej Stacji Trychinoskopijnej* oraz jej trzech filij, wreszcie *Miejskiego Laboratorjum mięsoznawczo-bakterjologicznego.*

A oto wyniki działalności nadzoru weterynaryjnego w tych instytucjach:

1. RZEŹNIA PRZY UL. NAMIESTNIKOWSKIEJ 2.

Na podstawie wyników badania uznano mięso:

a) *za mniej wartościowe:*

30 ćwierci i 960 poszczególnych narządów ciała z bydła rogatego z powodu gruźlicy, 24 ćwierci — 48 poszczególnych narządów ciała z bydła rogatego z powodu wychudzenia, 15 ćwierci i 45 poszczególnych narządów ciała z bydła rogatego z powodu niezupełnego wykrwawienia.

b) za niezdatne do spożycia:

2 głowy, 4418 płuc, 706 wątrób i 728 innych narządów ciała z bydła rogatego z powodu gruźlicy, 6 całych sztuk bydła rogatego, 14 ćwierci mięsa wołowego z powodu zakażenia krwi, 1 całą sztukę bydła rogatego z powodu zatrucia mięsa, 102 głów bydlęcych z powodu promienicy, 3 całe woły z powodu rozkładu gnilnego, 383 płuc, 109 wątrób i 180 innych narządów ciała z bydła rogatego z powodu obecności bąblowców, 1 całego wołu z powodu dobicia w agonji, 485 płuc, 21721 wątrób bydła rogatego z powodu motylicy, 1892 płuc i 4 innych narządów ciała z powodu przekrwienia, 5 płuc i 585 wątrób z powodu otorbionych ognisk ropnych, 584 płuc i 193 innych narządów ciała z powodu zanieczyszczeń, 368 płuc z powodu nadmuchania, 3361 wyporków (cieląt nieurodzonych), wreszcie 7 ćwierci mięsa, 32 płuc, 319 wątrób i 133 innych narządów ciała z powodu zmian wywołanych innymi chorobami.

2. RZEŹNIA PRZY UL. NAMIESTNIKOWSKIEJ 1.

Na podstawie wyników badania uznano mięso:

a) za warunkowo zdatne do spożycia:

140 świń z powodu trychin, 955 świń całych oraz mięso z 377 świń oprócz tłuszczów z powodu wągrzycy, 8 głów bydlęcych i 33 łbów wieprzowych z powodu obecności pasorzyta zw. cewami Mischera, 1 świnię z powodu pomoru, 6 świń z powodu różycy (czerwonki), 9 świń całych oraz 5 świń oprócz tłuszczu z powodu innych zarazków w mięsie;

b) za mniej wartościowe:

4 cielęta z powodu wychudzenia, 1 cielę i 41 świń z powodu niezupełnego wykrwawienia, 1 świnię z powodu żółtaczki;

c) za niezdatne do spożycia:

1 cielę, 13 głów wieprzowych, 206 płuc bydlęcych i 2 cielęce, 6 wątrób krowich i 2 inne narządy ciała krowie z powodu gruźlicy, 34 świń całych i 6 kompletów narządów klatki piersiowej ze świń z powodu różycy, 5 całych wołów, 3 krowy, 59 świń całych, 5 świń całych oprócz tłuszczu, 7 kompletów narządów klatki piersiowej świń z powodu zakażenia krwi, 1 wołu, 4 cielęta z powodu zatrucia mięsa, 1 głowę bydlęcą z powodu promienicy, 1 cielę z powodu żółtaczki, 1 cielę z powodu puchliny wodnej, 1 świnię z powodu zabicia w agonji, 140 świń oprócz tłuszczu z powodu trychin, 377 świń oprócz tłuszczu z powodu wągrów, 1204 wątrób wieprzowych z powodu t. zw. bąblowców, 1 płuca bydlęce, 6 owczych, 60 wątrób bydlęcych i 1 wątrobę owczą z powodu motylicy, 128 płuc bydlęcych, 75 cielęcych i 3578 wieprzowych, 2 wątroby bydlęce i 18 wieprzowych oraz 9 innych narządów ciała z bydła rogatego i świń z powodu przekrwienia, 5 płuc, 12 wątrób i 5 innych narządów ciała z bydła rogatego z powodu otorbionych ognisk ropnych, 12 płuc bydlęcych z powodu zanieczyszczenia, 17 płuc bydlęcych z powodu nadmuchania, 5 niewymienionych narządów ciała z powodu zmian wywołanych innymi chorobami.

3. RZEŹNIA NA SOLCU.

Na podstawie wyników badania uznano mięso:

a) za warunkowo zdatne do spożycia:

30306 kg. mięsa wieprzowego oprócz tłuszczu z powodu włośnicy (trychiny), 1068 świń z powodu wągrów, 51 świń z powodu obecności ran Mischera, 4 świnie z powodu pomoru, 6 świń z powodu różycy;

b) za mniej wartościowe:

35 kg. mięsa wieprzowego z powodu gruźlicy, 2 świnie z powodu niezupełnego wykrwawienia, 2 świnie z powodu żółtaczki;

c) za niezdatne do spożycia:

7 świń całych i 10 całych oprócz tłuszczu z powodu pomoru, 5 świń całych i 2 całych oprócz tłuszczu z po-

wodu różycy, 1 świnię z powodu żółtaczki, 3 świnie dobite w agonji, 513 świń całych oprócz tłuszczu z powodu trychin, 1058 świń całych oprócz tłuszczu z powodu wągrów, 258 płuc, 2487 wątrób i 66 kompletów wszystkich narządów jamy brzusznej ze świń z powodu bąblowców, 3 płuca i 70 wątrób wieprzowych z powodu motylicy, 11065 płuc i 2203 innych narządów wieprzowych z powodu przekrwienia, 606 płuc wieprzowych z powodu zanieczyszczenia, 29 całych świń, 16 całych świń oprócz tłuszczu, 1022 wątrób, 45 kompletów jelit, 292 kompletów wszystkich narządów jamy brzusznej, 1123 kompletów wszystkich narządów klatki piersiowej, 73 innych narządów ze świń z powodu zmian wywołanych innymi chorobami.

4. RZEŹNIA KOŃSKA NA GROCHOWIE — UL. GRENADJERÓW 48.

2 konie i 2 płuca końskie z powodu zarazy piersiowej, 24 całe konie z powodu ropnego zakażenia krwi, 1 głowę, 2 wątroby, 1 śledzionę i 33 kg. innych narządów ciała koni z powodu promienicy, 1 konia z powodu wychudzenia, 8 płuc, 48 wątrób końskich z powodu bąblowców, 8 wątrób końskich z powodu motylicy, 66 płuc, 169 wątrób końskich z powodu innych pasorzytów, 4 całe konie, 425 płuc, 131 wątrób, 943 śledzion, 538 nerek, 3 serca, 571 kg. innych narządów ciała z koni z powodu przekrwienia, 3 ćwierci mięsa, 3 głowy, 57 płuc, 1 śledzionę, 1 serce, 244 kg. innych narządów ciała z koni z powodu ognisk ropnych, 8 całych koni, 4 ćwierci mięsa, 1 głowę, 95 płuc, 41 wątrób, 21 śledzion, 49 nerek, 2 serca, 150 kg. innych narządów ciała z koni z powodu zmian wywołanych innymi chorobami.

5. NA STACJI KONTROLI SANITARNEJ MIĘSA PRZYWOZOWEGO ZBADANO OGÓŁEM:

172451 ćwierci mięsa wołowego, 843584 ćwierci mięsa cielęcego, 191141 ćwierci mięsa baraniego, 5134 podrobów, 456782 kg. mięsa wieprzowego, 227607 kg. wędlin.

Przy badaniu zakwestjonowano nie większy odsetek niż w powyższych rzeźniach.

6. SANITARNO - WETERYNARYJNA STACJA TRYCHINOSKOPIJNA I JEJ TRZY FILJE.

Na stacjach powyższych zbadano mikroskopowo 489962 próbek mięsa wieprzowego i wędlin (380825 kg. wędlin i 65069 kg. mięsa wieprzowego świeżego), przyczem przeznaczono do utylizacji a wykluczono od spożycia: 31 kg. wędlin z powodu stwierdzenia wągrów, 109.5 kg. wędlin z powodu stanu rozkładu, 16.5 kg. wieprzowiny surowej z powodu obecności trychin.

7. MIEJSKIE LABORATORJUM MIĘSOZNAWCZO - BAKTERJOLOGICZNE

przeprowadziło szereg badań bakterjologicznych i bio-fizykochemicznych a mianowicie:

WYKAZ

badań bakterjologicznych i bio-fizyko chemicznych, dokonanych w Laboratorjum mięsoznawczo - bakterjologicznem przy rzeźniach miejskich m. stoł. Warszawy za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1929 roku.

NADESŁANO Z RZEŹNI	RODZAJ MIĘSA	Ogólna ilość badań	Pozytywne	Negatywne	Parotyfus	Gaertner	Różyca świń	Zaraza świń	Posocznica paciork.	Przepojenie bakt. gniln.	Influenza	Gruźlica	Zdatne do spożycia	Niezdatne do spożycia	Zdatne warunkowo	Procenty
Rzeźnia — Praga 1 . . .	wiep zowe	273	181	92	4	1	45	1	23	55	—	—	92	130	51	26,2
	wołowe	9	4	5	—	—	—	—	—	4	—	—	5	4	—	0,9
	cielęce	5	4	1	—	—	—	—	—	3	—	—	1	3	1	0,5
Rzeźnia — Praga 2 . . .	wołowe	189	92	97	4	—	—	—	12	35	—	—	97	51	41	18,2
Rzeźnia — Solec	wieprzowe	82	55	27	5	—	5	1	9	23	—	—	27	43	12	8,0
Stacja badania mięsa przywozowego. . .	wołowe	196	114	82	4	—	—	—	14	50	—	—	82	68	46	18,8
	cielęce	142	46	96	—	—	—	—	3	31	—	—	96	34	12	13,6
	wieprzowe	68	39	29	1	—	2	—	3	21	—	—	29	27	12	6,5
	przetwory masarskie	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	0,1
Rzeźnia końska	końskie	39	26	13	—	—	—	—	18	7	1	—	13	26	—	3,7
Rzeźnia podmiejska . .	wołowe	5	3	2	—	1	—	—	—	2	—	—	2	3	—	0,5
	wieprzowe	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	0,1
Urzędy sanitarne . . .	wołowe	4	4	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	4	—	0,4
	wieprzowe	3	2	1	1	—	—	—	—	1	—	—	1	2	—	0,3
	drób	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	0,1
	przetwory masarskie	11	8	3	—	—	—	—	1	7	—	—	3	8	—	1,0
Zakład Bakt. Wydz. Wet. U. W..	wołowe	2	2	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	0,2
	wieprzowe	1	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	0,1
Państw. Zakł. badań prod. spoż.	wołowe	1	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	0,1
	przetwory masarskie	1	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	0,1
Badania prywatne . . .	wołowe	5	1	4	—	—	—	—	—	1	—	—	4	1	—	0,5
	wieprzowe	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	0,1
	drób	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	
Ogółem . .		1041	585	456	21	2	53	2	83	247	1	—	456	410	175	

Nadto wspomniane laboratorjum przeprowadziło badania serologiczne celem określenia rodzaju mięsa w ciągu roku 1929 w następujących rozmiarach:

Badanie wykonano dla:	Rodzaj prób	Ilość prób	Ilość badań	Białko bydlęce		Białko wieprzowe		Białko końskie	
				pozyt.	negat.	pozyt.	negat	pozyt.	negat.
Urzędy sanitarne . . .	mięso	4	6	2	—	—	2	2	—
	przetwory masarskie	4	12	4	—	4	—	—	4
Prywatne	mięso	1	3	1	—	—	1	—	1
OGÓŁEM: . .		9	21	6	—	4	3	2	5

Na podstawie badań bakterjologicznych i bio-fizykochemicznych mięso kwestjonowane w 1041 wypadkach przez dozory sanitarne, uznane zostało za:
1) Nieszkodliwe do spożycia — 456
2) Niezdatne do spożycia jako zakażone — 410
3) Warunkowo zdatne — 175

Pragnąłbym, aby krótkie niniejsze sprawozdanie doszło do wiadomości tych miarodajnych czynników zagranicą, które twierdzą, że w Polsce stosunki sanitarno - weterynaryjne są nieuregulowane i obawiają się importu polskich produktów hodowlanych, mogą się bowiem przekonać, że *Polska pod względem sposobu wykonywania badań zwierząt rzeźnych i mięsa w niczem nie ustępuje najkulturalniejszym krajom Europy, a wiele z nich przewyższa.*

ZAGRANICZNE TŁUSZCZE U NAS

Jak dalece nieuzasadnionym gospodarczo importem olbrzymich ilości tłuszczów zagranicznych czują się dotknięte m. in. szersze sfery rzeźnickie, dowodzą następujące uwagi, które czytamy w „Głosie Rzemieślnika":

„Rynki polskie zalane są tłuszczami zagranicznemi, podczas, gdy **mistrzowie rzeźniccy duszą się wprost z nadmiaru posiadanych tłuszczów krajowych.** Kwestja przywozu z zagranicy tłuszczów jest ważniejsza, niżeli zdaje się napozór.

W kryzysie, jakiemu podlega obecnie rolnictwo na skutek katastrofalnie wprost niskich cen, warsztaty rolne położyły silny nacisk **na produkcję hodowlaną wypasową,** sądząc, że hodowla wyrówna do pewnego stopnia **straty ponoszone na zbożu.** Tymczasem rachuby te okazały się nierealne, ceny bowiem na rogaciznę i nierogaciznę, jak wynika ze sprawozdań poznańskiej targowicy, **kształtują się b. nisko.**

Charakterystyczne dla naszych stosunków, że **mimo posiadanych w kraju doskonałych tłuszczów jadalnych sprowadza się je w kolosalnych wprost ilościach z zagranicy. Ten nieobliczalny import podcina egzystencję nietylko rolnictwa, lecz przedewszystkiem rzemiosła rzeźnickiego.**

W sprawach powyższych, bawiła ostatnio w Warszawie w Ministerstwie delegacja Zw. Cechów Rzeźnickich z prezesem Syllerem na czele, wysuwając pod adresem czynników rządowych szereg postulatów, których uwzględnienie położyłoby kres tym niezdrowym stosunkom, jakie panują w zakresie **tłuszczów jadalnych.**

W Ministerstwie delegacji oświadczono, że kwestja polityki tłuszczowej znajduje się już od kilku miesięcy na warsztacie pracy, oraz, że rozpatruje się różne sposoby wyjścia. — Najwłaściwszym będzie **podwyższenie stawki celnej** w nowej taryfie na przywóz tłuszczów i **racjonalne popieranie krajowej produkcji tłuszczów.** Tutaj Rząd przewiduje wyznaczenie specjalnych kredytów, przy pomocy których nasz przemysł tłuszczowy będzie mógł się udoskonalić i skutecznie konkurować z zagranicznym".

——oo——

Jak donosi prasa codzienna, w łonie czynników rządowych rozważany jest projekt bezzwłocznego podniesienia ceł przywozowych na tłuszcze zagraniczne pochodzenia zwierzęcego, co miałoby olbrzymie znaczenie gospodarcze dla kraju. Ewentualna podwyżka ceł miałaby zostać dokonana drogą rozporządzenia rządowego.

W SPRAWIE EKSPORTU WĘDLIN DO ŁOTWY

Konsulat R. P. w Rydze podaje, że import wędlin polskich do Łotwy nie przedstawia dla nas wielkich widoków, gdyż fabryki łotewskie pokrywają prawie w zupełności całe zapotrzebowanie tamtejszego rynku.

Szynek wszelkiego rodzaju, wedle prowizorycznych danych statystycznych, importowano w r. 1929 do Łotwy zaledwie 43 kg., a kiełbas 564 kg.

Na eksport mogłyby liczyć ewentualnie doborowe gatunki wędlin polskich i to tylko wówczas, gdyby cena ich była niska. (P. I. E.).

MOŻLIWOŚCI EKSPORTU POLSKICH PRODUKTÓW HODOWLANYCH DO BELGJI

Z raportu Radcy Rolniczego Ambasady R. P. w Paryżu wynika, że rodzima produkcja bydła rogatego w Belgji nie wystarcza na pokrycie wewnętrznej konsumcji mięsa wołowego. Braki pod tym względem uzupełnia Belgja albo przez import mięsa, głównie **mrożonego z Argentyny, Brazylji, Uragwaju i Australji,** albo żywego bydła rzeźnego, głównie z **Francji.** Przewaga importu nad eksportem żywca wynosiła w r. 1928 — 16705 sztuk wagi 34.728 q) w tem 8165 cieląt wagi 2057 q (a w r. 1929 — 26.365 sztuk w wadze 68200 q., (w tem 9241 cieląt w wadze 4293 q).

Także import masła większy jest od eksportu.

Pod względem produkcji **trzody chlewnej** Belgja jest **samowystarczalna.**

Hodowla **owiec** zanika w Belgji coraz bardziej i w chwili obecnej stanowi zaledwie drobną rubrykę całej produkcji zwierzęcej. **Spożycie baraniny mimo to w ostatnich latach wzrasta.**

Zdaniem autora raportu, możliwości eksportu polskich produktów hodowlanych do Belgji są wielkie a zwłaszcza dobre widoki miałby **eksport baraniny.** Jednak tendencja do wzmożenia krajowej produkcji trzody nie zamyka również drogi dopływowi do Belgji **wieprzowiny importowanej.** Istnieją również duże możliwości wzmożenia dotychczasowego eksportu jaj.

Nie należy zapominać, że wraz ze wzrostem dobrobytu maleje wciąż na zachodzie, a więc i w Belgji, prąd do spożywania **mięsa mrożonego,** sfery uboższe zdają się przekładać ponad to mięso raczej **koninę,** a sfery zamożniejsze wolą **mięso chłodzone** lub **świeże.**

Wkroczenie Polski na rynek belgijski z **wieprzowiną i baraniną,** względnie z **żywemi owcami** celem ich uboju w portach oraz z **koniną,** w większych niż dotąd rozmiarach, wydaje się autorowi raportu rzeczą nietylko wskazaną, ale i pilną. (P. I. E.).

WZROST HODOWLI TRZODY CHLEWNEJ W NIEMCZECH

Niejednokrotnie podnosiliśmy sprawę zmiany kursu polityki agrarnej w Niemczech, w kierunku **powiększenia hodowli trzody chlewnej,** w związku z kryzysem zbożowym. Rezultatem tej polityki jest **faktyczny wzrost produkcji nierogacizny,** co można stwierdzić na podstawie nieoficjalnych danych, opartych na wynikach kwartalnego spisu, który został przeprowadzony 2-go czerwca r. b. Dane oficjalne z terenu całej Rzeszy ukażą się prawdopodobnie w drugiej połowie lipca. Według informacyj, otrzymanych od Poselstwa R. P. w Berlinie, wynik spisu w 261 powiatach Prus przedstawia się następująco w porównaniu z rokiem 1929:

stan w %% na 1.6.30 w porównaniu z rokiem 1929.

prosięta niżej 8 tygodni. . . .	122,7
świnie od 8 tygodni do pół roku .	112,9
maciory od pół do 1 roku . . .	127,1
inne świnie od pół roku do 1 . .	122,5
maciory wyżej 1 roku	117,1
inne świnie	77,8

Powyższe zestawienie wykazuje znaczny wzrost ilości młodych prosiąt i macior.

Fakt ten zdaje się wskazywać, że obecna baissa na rynku nierogacizny w Niemczech **nie ma charakteru przejściowej konjunktury, lecz jest trwała.** Wywołuje to niepokój wśród tamtejszych hodowców, którzy obawiają się, że sezon zimowy może przynieść **zupełne załamanie się cen,** a co za tem idzie **nierentowność hodowli trzody chlewnej.** (P. I. E.).

PROJEKTY OBRONY RYNKU AUSTRJACKIEGO PRZED DUMPINGIEM NIEMIECKIM

Wprowadzenie przez Niemcy premji wywozowej na trzodę chlewną w bardzo krótkim czasie dało się odczuć na rynku wiedeńskim w zmianie konjunktury. Od szeregu tygodni krążą pogłoski o mających nastąpić posunięciach rządu austrjackiego, któreby **sparaliżowały działanie premij niemieckich.**

Początkowy projekt zastosowania tej samej metody w stosunku do Niemiec, a mianowicie **zorganizowania eksportu trzody austrjackiej do Niemiec** i poparcia go premjami równemi premjom niemieckim, został zarzucony, głównie z powodu niedostatecznej ilości odpowiedniego materjału eksportowego.

Sfery rolnicze poddają ostrej krytyce, wprowadzony niedawno system **kwitów przywozowych** (Einfuhrscheine), który dał podstawę prawną rządowi Rzeszy do wprowadzenia premij przy wywozie trzody do Austrji, co w rezultacie przyniosło szkody znacznie większe od korzyści stąd osiągniętych na niektórych odcinkach, np. w mleczarstwie. Ogólna opinja agrarjuszy austrjackich jest **za zniesieniem tego systemu.** Jeśliby więc sfery rządowe przychyliły się do tej opinji i zniosły system kwitów przywozowych, wówczas możnaby uważać premje niemieckie **za dumping** i jako taki zwalczać **innemi skuteczniejszemi środkami.** Jednym ze środków mogłoby być wprowadzenie **dodatkowej opłaty przywozowej, obciążającej import trzody z Niemiec w wysokości równej premji niemieckiej.**

Projekty te są obecnie w stadjum debat czynników miarodajnych i jakie środki zostaną przedsięwzięte, trudno narazie przewidzieć, ogólna jednak opinja jest taka, że pewne środki muszą być zdecydowane przez rząd w najbliższym czasie. (P. I. E.).

DUŃSKIE GOSPODARSTWO HODOWLANE

Zdumiewająco szybka odbudowa rolnictwa duńskiego, które w 1926 r. przechodziło dość ostry kryzys, połączony z deflacją korony, jest zjawiskiem wymagającem bliższej analizy.

Przedewszystkiem przyczyniły się do tego, poza względami konjunkturalnemi, dwa następujące po sobie *rekordowe zbiory* i uwydatniająca się coraz wyraźniej *rentowność hodowli trzody*. Renta gruntowa za ubiegłe lata obliczana jest na 6,2 proc. Osiągnięcie pełnej stabilizacji w rolnictwie jest już kwestją krótkiego czasu i wystarczą do tego nieco lepsze niż normalne zbiory. Rentowność hodowli trzody, mimo obecnego ogólno światowego kryzysu rolniczego, jest zupełnie dobra. Wywóz bekonów, przynoszący corocznie ca *350 milj. koron* zapewnia rolnictwu duńskiemu równowagę, nawet obecnie, gdy produkcja mleczna przynosi daleko mniej zysku niż w ubiegłych latach. Zmniejszenie to ukompensuje zniżka cen makuchów o 30 — 50 proc. oraz pasze zielone. Spadek cen produktów mlecznych, zdaniem fachowców duńskich, osiągnął już swoje maksimum i w niedługim czasie będzie można zaobserwować zwyżkę.

Ten optymistyczny pogląd nie znajduje jednak potwierdzenia w notowaniach, które utrzymują się w dalszym ciągu na niskim poziomie, a ewentualnej zwyżce cen stoi na przeszkodzie *zwiększenie produkcji i bardziej intensywna* z tego powodu *podaż*. Raczej należałoby przewidywać *dalszy spadek*, niż łudzić się zwyżką, chyba, że zawiodą przewidywania dobrych zbiorów, co jest dość możliwe. Trzeba podkreślić, że produkcja masła stanowi dla duńczyków bardzo poważną gałąź gospodarstwa — dość stwierdzić, że *96,5 proc. mleka przerabia się na masło eksportowe*, a tylko *1,5 proc. idzie na przeróbkę serów*. Dla porównania możemy tu przytoczyć inne cyfry i tak: ogólna ilość mleka w Danji wynosi rocznie *4,75 miljardów kg.*, z czego *4 miljardy pochłania produkcja masła*, resztę zaś zużytkowuje się w gospodarstwie domowem. Z cyfr tych widać, w jak znacznym stopniu Danja jest uzależniona od konjunktury światowego rynku maślarskiego.

W roku bieżącym daje się zaobserwować wzrost o ca 10 proc. produkcji mleka (w stosunku do ubiegłego roku), co stanowi już pewną nadprodukcję, z której zbytem duńczycy będą mieli kłopot, zwłaszcza, że pojemnośc rynków odbiorczych (np. Anglji) jest dość ograniczona z racji zwiększenia dostaw masła nowozelandzkiego.

Główne jednak nastawienie rolnictwa duńskiego stanowi produkcja hodowlana. Wartość jej w 1929 r. wynosiła ponad *1200 milj. koron*, wobec *500 milj. kor. w 1913 r.* Zwłaszcza znaczne jest *zwiększenie pogłowia trzody*, co miało uzasadnienie w łatwym zbycie produktów mięsnych na rynku *angielskim*. Udział Danji w angielskim imporcie bekonów wyraża się cyfrą *60 proc.* Dla ilustracji przytaczamy poniżej tabelkę pogłowia trzody w *Anglji, Irlandji i Danji:*

	Anglja z Księstwem Walji	Irlandja	Danja
1925	2.644.000	844.000	2.517.000
1926	2.200.000	1.042.000	3.122.000
1927	2.691.000	1.414.000	3.730.000
1928	2.971.000	1.411.000	3.363.000
1929	2.366.000*)	1.137.000	3.616.000

Tak szybki wzrost produkcji hodowlanej w Danji może być jednak zahamowany, o ile pogorszy się sytuacja na rynku angielskim, który pochłania rocznie ca *10,2 — 10,7 milj. cwts importowanych bekonów* i ca *300 — 400 tys. żywych świń*, oprócz własnej produkcji, która w Anglji i Ks. Walji wynosi *5,2 — 5,9 milj. ctws.* Jakiekolwiek wahania w zapotrzebowaniu tego rynku nie mogą się więc nie odbić w ten lub inny sposób na cenach bekonów. Wahania te w pierwszym rzędzie znajdą swój oddźwięk w Danji — specjalnie uzależnionej od wspomnianego rynku i mogą spowodować zniweczenie tak pomyślnie dokonanego dzieła odbudowy rolnictwa.

W. P.

---

*) Według obliczeń na 11.I.30 ilość ta wynosi 2.153.000.

Z WĘGIERSKIEGO RYNKU TRZODY CHLEWNEJ

(SPRAWOZDANIE KONSULATU R. P. W BUDAPESZCIE).

Sytuacja na targu budapeszteńskim w tym tygodniu w nieznacznej mierze polepszyła się, co się tłumaczy w pierwszym rzędzie zmniejszonym nieco dowozem, konsumcja bowiem jest i nadal słaba. Stosunkowo mało było na rynku trzody tłuszczowej pierwszorzędnej jakości, której zbyt nie napotykał wobec tego na większe trudności, słabsze gatunki natomiast znajdowały z trudem odbiorców i zaledwie osiągały cenę 1 pengó.

Świnie:	*Cena 1 g. żywca w pengó:*
Ia tłuszczowe z obszarów dworskich o wadze pary powyżej 300 kg.	1.12 — 1.14
Takież średnie (260 — 280 kg.)	1.15 — 1.18
Zbierane średnie (220 — 260 kg.	1.12 — 1.14
Takież lekkie (180 — 210 kg.)	1.80 — 1.12
Takież podrzędne (10 0— 160 kg.)	1.02 — 1.06
Ia ang. szynkowe (120 — 150 kg.)	1.25 — 1.40

Spęd dnia 30/VI wynosił 3777 szt., z czego nie sprzedano 925 szt., dnia 3/VII zaś 2581 szt., nie sprzedano 117 sztuk.

Eksportowano:	*24/V:*	*1/VII:*
do Wiednia	1641 szt.	1438 szt.
„ Pragi	396 „	785 „

Eksport węgierski na rynek wiedeński w tygodniu sprawozdawczym znowuż się zmniejszył tak ,że eksport ten w ciągu ostatnich kilku tygodni spadł do połowy. Podaż węgierska na rynku praskim wzrosła w tym tygodniu o blisko 400 sztuk.

Rynek słoniny i tłuszczu zaniedbany.

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

WARSZAWA, od 6 do 12 LIPCA.

Spęd: bydła rogatego (pozostałość z poprzedniego tygodnia) 870 szt.; cielat 928 szt.; trzoda chlewna 2883 szt.

Mięso przywozowe ćwiart.: wołowe 1436 kg., cielęce 13708 kg., baraniny 368 kg. ,wieprzowiny 5959 kg.

Cena żywca w hurcie: bydło rogate: pełnomięsiste 1.20, wytuczone 1.40, chude 1.00; jałowizna 0.90,, cielęta 1.80; trzoda chlewna: słoninowe 1.95—2.15, mięsne 1.70—1.95.

Ceny mięsa za 1 kg. Zady z uboju warsz.: bydło rogate I gat. 2.50, II gat. 2.30; cielęce 2.50; trzoda chlewna: słoninowe 2.70, mięsna 2.30. Zady przywozowe: bydło rogate: I gat. 2.40, II gat. 2.00; cielęta 2.10. Przody z uboju warsz.: bydło rogate: I gat. 2.45, II gat. 2.00; cielęta 230; świnie 2.30. Przody przywozowe: bydło rogate: I gat. 2.00, II gat. 1.70; cielęta 1.95.

LWÓW, od 5 lipca do 12 lipca.

Spędzono na targ: 2 woły, 20 buhaji, 324 krowy, 4 jałówki i 925 cielat.

Płacono za kg. żywej wagi: woły I jak. zł. 1.35; buhaje I jak. 1.10 — 1.20, II jak. 0.95 — 1.05; krowy I jak. 1.15 — 1.20; II jak. 1.00 — 1.05, III jak. 0.80 — 0.95; jałownik I jak. 1.20 — 1.30; cielęta zł. 0.70 — 1.10; świnie mięsne zł. 1.50 — 1.85.

Hurtowa cena mięsa w rzeźni: opasowe I jak. 2.00—2.20, II jak. 1.65 — 1.85, cielęce tylne 1.75 — 2.00, wieprzowe w całości zł. 2.00 — 2.25.

Dowieziono z prowincji: mięso bydlęce zł. 1.75 — 1.95, cielęce 1.35 — 1.85, wieprzowe w całości 2.00 — 2.25, koszerne 1.00 — 2.40, łój świeży jadalny 1.30, łój przemysłowy 0.60—0.90.

MYSŁOWICE od 5 do 11 lipca.

Spęd: buhaje 70 szt., woły 35 szt., krowy 620 szt. jałówki 85 szt., cielęta 215 szt., owce —, barany —, świnie 1491 szt., świnie bite —.

Płacono za 1 kg. żywej wagi: buhaje zł. 0.95—1.10, woły —, krowy 0.92 — 1.20, jałówki 0.92—1.20, cielęta 1.00 — 1.20, owce —, barany —, świnie: a. 1.90 — 2.00, b. 1.80 — 1.89, świnie bite c. 1.70—1.79, d. 1.60—1.69.

Przebieg targu ożywiony.

POZNAŃ, DNIA 8 LIPCA.

Spęd: 79 szt. wołów, 145 szt. buhaji, 361 krów, 498 cieląt, 174 szt. owiec, 1280 szt. świń.

Płacono za 100 kg. żywej wagi:

I. Bydło:

A. Woły:

1) Pełnomięsiste wytuczone zł. 110 — 118. 2) Mięssite tuczone młodsze 100 — 106.

B. Buhaje:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 106 — 114. 2) Tuczone mięsiste 96 — 104.

C. Krowy:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 110 — 118. 2) Tuczone, mięsiste 96 — 104. 3) Nietuczone, dobrze odżywione 70—80. 4) Miernie 50—60.

D. Jałowice:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 110 — 118. 2) Tuczone mięsiste 100 — 106. 3) Nietuczone 90—96. 4) Miernie odżywione 80 — 84.

E. Młodzież:

1) Dobrze odżywione 80—84. 2) Miernie odżywione 74—78.

F. Cielęta:

1) Najprzedniejsze cielęta wytuczone 146 — 150. 2) Tuczone cielęta 132—140. 3) Dobrze odżywione 124 — 130. 4) Miernie odżywione 110 — 180.

II. Owce:

1) Wytuczone, pełnomięsiste jagnięta 130 — 136. 2) Tuczone starsze skopy i maciorki 100 — 120.

III. Świnie (tuczniki):

1) Pełnomięsiste od 120 do 150 k. ż. w. 186 — 192. 2) Pełnomięsiste od 100—120 kg. ż. w. 178—184. 3) Pełnomięsiste od 80—10 kg. ż. w. 170—176. 4) mięsiste ponad 80 kg. ż. w. 160—168. 5) maciory i późne kastraty 140—150, 6) świnie bekonowe 170—176.

Przebieg targu spokojny z powodu małego spędu na cielęta i świnie ożywiony.

KRAKÓW, od 5 do 11 LIPCA.

Spęd: 223 szt. buhaji, 150 szt. wołów, 156 szt. krów, 193 szt. jałówek, 1058 cieląt, 952 świń.

Płacono za 1 kg. żywej wagi: buhaje 0.90—1.38, woły 0.93—1.42, krowy 0.80—1.35, jałówki 0.94—1.40, cielęta 0.89—2.07, świnie 1.90 — 2.40, świnie bite 2.40 — 2.80.

Przebieg targu: W porównaniu z ubiegłym tygodniem spędzono bydła o 412 sztuk więcej, cieląt 256, świń 270 sztuk. W ogólności spęd był duży, popyt średni. Ceny notowano jak w poprzednim tygodniu z tendencją co do bydła zniżkową.

RYNKI ZAGRANICZNE

AUSTRJA.

WIEDEŃ, DNIA 11 LIPCA.

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

W ciągu tygodnia dowieziono 18 wagonów świń bitych, 7 wagonów wieprzowiny, 34 wagony cieląt i 7 wagonów wołowiny. Płacono za świnie mięsne polskie (bite) Sz. 2.10, za cielęta Sz. 1.40 — 2.40. Tendencja targu spokojna.

WIEDEŃ, DNIA 14 LIPCA.

Sprawozdanie z Targu Bydła Rogatego.

Dowóz dzisiejszy wynosił 2.270 szt., z tego 53 szt. na targ kontumacyjny. Poszczególne kraje dostarczyły:

Austrja	468 szt.
Węgry	492 „
Czechosłowacja	173 „
Jugosławja	130 „
Rumunja	966 „
Polska	41 „

Spęd obejmował 1.712 wołów, 357 buhajów i 201 krów.

Płacono za woły Sz. 1.25—1.90, za buhaje sz. 1.30 — 1.65, za krowy 1.15—1.55, za chudźce 0.80 — 1.10. Towar pierwszorzędny był o 5 do 10 groszy droższy, zresztą wszystkie gatunki zwyżkowały o 10 gr. Buhaje podrożały o 10 do 15 groszy.

WIEDEŃ, DNIA 15 LIPCA.

Sprawozdanie z Targowicy Trzody Chlewnej.

Ogólny spęd na dzisiejszym targu wiedeńskim wynosił 11.434 szt. świń, w tem 8.277 szt. mięsnych i 3.157 szt. tłuszczowych. W porównaniu z ubiegłym tygodniem dowóz wykazuje silny spadek, bo o przeszło 2.600 szt., z czego około 2.000

przypada na towar mięsny, a 600 na towar tłuszczowy. Poszczególne kraje dostawiły:

	Mięsne:	tłuszczowe:
Austrja	547	—
Węgry	156	1420
Jugosławja	384	1270
Rumunja	925	162
Rumunja (targ. kontumc.)		
Polska	5180	10
Niemcy	968	54
Danja	117	—

Dowóz z Polski zmniejszył się o blisko 700 szt., również zmniejszył się dowóz z Węgier, Niemiec i Jugosławji; Rumunja pozostała na poziomie zeszłego tygodnia.

W związku z mniejszym dowozem tendencja targu była mocna i świnie mięsne były o 15 gr., a świnie tłuszczowe o 5 do 15 gr. droższe. Płacono za świnie mięsne polskie szyl. 1.70 do 2.40, za świnie północno-niemieckie sz. 1.90—2.30, za świnie południowo-niemieckie (bawarskie) sz. 1.85 do 2.00. Za towar tłuszczowy notowano sz. 1.60—1.65, wyjątkowo 1.68.

CZECHOSŁOWACJA.

PRAGA, DNIA 14 LIPCA.

Eksport polski do Czechosłowacji w tygodniu sprawozdawczym zwiększył się w dalszym ciągu nieznacznie. Do Pragi dostawiono 6.050 szt. nierogacizny, na prowincję 695, razem 6.745 szt. Ceny uległy dalszej zniżce o 10 do 20 halerzy na towarze lekkim i około 50 halerzy na towarze ciężkim. Płacono za towar lekki polski Kc. 9.00 — 9.50, za towar ciężki Kc. 8.00 —8.75

Dowóz bydła rogatego z Polski zmniejszył się o 100 szt. Dowieziono do Pragi 278 szt., na prowincję 140 szt., razem 418 sztuk.

NIEMCY.

BERLIN, DNIA 10 LIPCA.

Sprawozdanie z Centralnej Targowicy Mięsnej.

Przy dostatecznej podaży przebieg targu wieprzowiny był spokojny, małe, chude szynki, oraz mięsne boczki miały szczególnie łatwy zbyt. Dowóz mięsa zagranicznego był zasłaby. Płacono.

a) za świnie uboju miejscowego	Mk. 82 — 88
b) za świnie uboju prowincjonalnego	76 — 79
c) za świnie zagraniczne (lochy z Danji)	65 — 66

Ceny rozumieją się za 50 kg. bitej wagi.

BERLIN, DNIA 11 LIPCA.

Sprawozdanie z Targowicy Żywca.

Rynek trzody chlewnej był w tym tygodniu dostatecznie zaopatrzony. Żądano cen poprzedniego tygodnia, które się jednak nie utrzymały i przy spokojnym przebiegu targu zanotowano zniżkę na wszystkie gatunki. Dla zapotrzebowania bekonów i do eksportu zakupiono około 600 szt. świń. Naogół dowieziono 9.722 świń na targowicę, a oprócz tego 1.388 szt. wprost do rzeźni.

Notowano za 50 kg. żywej wagi:

świnie ponad	150 kg.	a)	Mk. 60
„ od	120 — 150 kg.	b)	„ 60 — 63
„ od	100 — 120 kg.	c)	„ 61 — 64
„ od	80 — 100 kg.	d)	„ 60 — 63
„ od	60 — 80 kg.	e)	„ 55 — 56
lochy		g)	„ 55 — 56

GDAŃSK.

GDAŃSKI URZĘDOWY TARG BYDLĘCY Z DNIA 8 LIPCA.

(Ceny w guldenach za 50 kg. żywej wagi).

Woły:	
a) wytucz, o najw. wart. rzeźnej młodsze	38 — 39
starsze	—
b) pełnomięsiste młodsze	34 — 36
starsze	—
c) mięsiste	—
d) miernie odżywiane	—
Buhaje:	
a) młodsze, pełnomięsiste o najwyższej wartości rzeźnej	38 — 40
b) pełnomięsiste lub wytuczone	35 — 37
c) mięsiste	30 — 33
d) miernie odżywiane	—
Krowy:	
a) młodsze, pełnomięsiste o najwyższej wartości rzeźnej	31 — 33
b) pełnomięsiste lub wytuczone	24 — 27
c) mięsiste	18 — 20
Bydło młodociane i żarłoki:	
Jałówki:	
a) pełnomięsiste, wytuczone o najwyższej wartości rzeźnej	38 — 39
b) pełnomięsiste	34 — 36
c) mięsiste	—
d) miernie odżywiane	24 — 26
Cielęta:	
a) najlepiej tuczone ssaki	46 — 50
b) średnio tuczone ssaki	38 — 42
c) liche ssaki	25 — 30
Owce:	
a) tuczone jagnięta i młodsze skopy	39 — 40
b) średnio odżywiane owce i skopy	32 — 35
d mięsiste owce i skopy	26 — 29
Świnie:	
a) tłuste ponad 150 kg. żywej wagi	58 — 58
b) pełnomięsiste od 120 do 150 kg.	55 — 57
c) pełnomięsiste od 100 do 120 kg.	54 — 55
d) pełnomięsiste od 80 do 100 kg.	52 — 54
e) mięsiste od 60 do 80 kg.	—
f) mięsiste poniżej 60 kg. żywej wagi	—
g) maciory	—

Spędzono: Wołów 50, buhajów 167, krów 128, razem bydła rogatego 345, cieląt 247, owiec 865, świń 1429.

Przebieg targu: Bydło rogate, cielęta, i owce spokojnie, świnie uprzątnięte.

FRANCJA.

PARYŻ, DNIA 11 LIPCA.

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

Dowozy wołowiny 56.731 kg., cielęciny 123.876 kg., baraniny 32.865 kg., wieprzowiny 20.637 kg.

WOŁOWINA. Dowozy znaczne, temperatura sprzyjająca sprzedaży, ceny utrzymane.

CIELĘCINA. Sprzedaż ożywiona. Ceny z poprzedniego dnia silnie utrzymane.

BARANINA. Popyt ożywiony, ceny nie doznały znaczniejszych zmian.

WIEPRZOWINA. Sprzedaż dość ożywiona, ceny bez zmian.

Notowano:

wołowina w ćwiartkach	I-a	Fr.	15.00 — 16.30
	II-a		13.50 — 14.90
	III-a		9.00 — 13.40
cielęcina	I-a		13.80 — 16.00
	II-a		11.50 — 13.70
	III-a		10.00 — 11.40
baranina	I-a		16.10 — 17.80
	II-a		13.80 — 16.00
	III-a		9.00 — 13.70
świnie bite			8.00 — 12.80

STRASSBURG, DNIA 12 LIPCA.

W czasie od 7 do 12 lipca dostarczono:

wołów	160 szt.	płacono:	12.20 — 13.00
krów	238 szt.		9.40 — 13.60
byków	166 szt.		10.80 — 11.60
cieląt	1607 szt.		14.40 — 16.40
owiec	96 szt.		13.00 — 15.60
trzody chlew.	2058 szt.		9.40 — 10.40

Trzody chlewnej dowieziono z Niemiec 800 szt., reszta z Francji. Poza dość znacznemi wahaniami w cenach na cielęcinę ,która wykazuje tendencję zniżkową, sytuacja mięsnego rynku Strassburga pozostaje od 3 tygodni bez większych zmian. Dowozy bitej trzody z Niemiec ustaliły się na poziomie 700—100 sztuk tygodniowo, pozatem Niemcy nadsyłają również znaczne ilości bydła rogatego w stanie żywym.

WŁOCHY.

MEDJOLAN, DNIA 7 LIPCA.

Na targ dzisiejszy dowieziono 223 szt. bydła rogatego, włoskiego, 457 szt. bydła węgierskiego, 270 szt. bydła jugosłowiańskiego i 90 szt. bydła rumuńskiego. Spęd obejmował 466 szt. wołów, 394 szt. krów i 180 szt. buhajów, razem 1.040 szt.

Tendencja targu bardzo słaba, ceny uległy zniżce na wszystkie gatunki towaru. Płacono:

woły I-a	L. 4.30 — 4.90
II-a	3.50 — 3.80
krowy I-a	3.70 — 4.00
II-a	3.00 — 3.50
buchaje I-a	3.80 — 4.00
II-a	3.40 — 3.70
woły młode I-a	4.30 — 4.70
bydło rumuńskie	3.60 — 4.00
cielęta bite	6.70 — 7.00

DANJA.

KOPENHAGA, DNIA 11 LIPCA.

Oficjalne notowania targu mięsnego za towar pierwszorzędny (za 1 kg.)

woły I-a Kr. 1.20, II-a 1.05 — 1.15, III-a 0.90 — 1.00.

krowy młode I-a Kr. 1.00 — 1.10, II-a 0.85 — 0.90.

krowy starsze I-a 0,65 — 0.70, II-a 0.50 — 0.60, III-a 0.36 — 0.40.

cielęta I-a 1.19 — 1.25, II-a 1.00 — 1.20, III-a 0.80—0.90.

Świnie: Dowóz 2.452 szt. Płacono za pierwszorzędny towar (ważony z głową i nogami): świnie młode I-a Kr. 1.20 — 1.35, II-a 1.05 — 1.15, lochy I-a 0.50 — 0.55, II-a 1.40 — 1.45.

AMERYKA.

CHICAGO, DNIA 9 LIPCA.

Ceny rozumieją się w dolarach amer. za 1 centnar amer., to jest 45 i jedna trzecia kg.:

smalec na lipiec	9.575
smalec na wrzesień	9.625
smalec na październik	9.65
słonina	13.75
lekkie świnie	9.60 — 9.80
ciężkie świnie	8.75 — 9.25

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W BUDAPESZCIE

(wg. danych konsulatu)

Ceny w pengö i fillerach. 1 pengö 1.56 zł.

1. Kiełbasa wędzona Ia	1 kg.	3.00—4.00	pengö
2. Kiełbasa wędzona 2a		1.50—2.80	„
3. Kiełbasa szynkowa		3.60—4.00	„
4. Szynka wędzona surowa tylna miejscowa		3.60—5.00	„
5. Szynka wędzona surowa przednia miejscowa		3.20—3.60	„
6. Szynka wędzona surowa tylna z prowincji		3.20—4.00	„
7. Szynka wędzona surowa przednia z prowincji		2.80—3.40	„
8. Słonina wędzona		2.00—2.60	„
9. Kiszki surowe		0.80—1.60	„
10.Kiszki pieczone		1.00—2.00	„

Inne wędliny, jak poprzednio.

CENY WĘDLIN W MEDJOLANIE.

(wg. danych konsulatu gen.)

Ceny w lirach włoskich 1 1 (jeden lir) = 46.78 groszy polskich.

1.	mortadela	12.50	16.—
2.	Salami	17.50	24.—
3.	Kiełbasa sucha Cacciatore (myśliwska)	18.—	25.— — 26.
4.	Boczek solony	9.—	12,15
5.	„ wędzony	10.—	13.15
6.	a) Szynka surowa	16.—	28.30
	b) „ wędzona gotowana z kością	14.—	24.— — 25.
	c) „ prasowana	16.—	24.—
7.	a) Słonina	7.50	8.50
	b) „ wagonowo	6.50	—

CENY WĘDLIN W WIEDNIU.

(według notowań Marktamt der Stadt Wien).

Ceny w S. austr. 1. S. = zł. 1.25.

Ceny hurtowe:

1.	Serwulatki	2.90 — 3.35
2.	parówki	4.30 — 5.15
3.	mortadela	3.15 — 3.25
4.	kiełbasa paryska	3.40 — 3.60
5.	kiełbasa krakowska wyrabiana w Wiedniu	4.80 — 5.40
6.	kiełbasa polska wyrabiana w Wiedniu	4.40 — 4.60
7.	salceson zwykły	2.— — 2.45
8.	salceson lepszy	3.60 — 4.20
9.	salami węgierskie	9.25 — 10.—
10.	szynka gotowana (w detalu)	10.— — 12.—
11.	kiełbasy końskie	1.40 — 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO

Ceny bekonów na giełdzie londyńskiej w dn. 11 lipca.

	Za 1 cent. ang. w shl.
Bekon irlandski	90 — 100
„ duński	81 — 92
„ szwedzki	78 — 89
„ holenderski	66 — 86
„ kanadyjski	90
„ estoński	73 — 83
„ łotewski	60 — 76
„ **polski**	62 — 74
„ rosyjski	64 — 68

W zeszłym tygodniu ceny na bekony duńskie, szwedzkie i kanadyjskie spadły o 6 shl., holenderskie i irlandskie od 2 do 4 shl. Ceny na bekony przybyłe z Państw Bałtyckich (w tem i polskie) pozostały bez zmiany.

Jakkolwiek ceny na bekony polskie pozostały niezmienione, to jednak były bardzo nieregularne; tłuste i ciężkie bekony były sprzedawane po katastrofalnie niskich cenach 56 shl.

Duże są jeszcze w chłodniach zapasy polskiego bekonu z poprzedniego tygodnia.

Ogólny import bekonu w m. czerwcu r. b. na rynek angielski wyniósł **743.543 cwt.** w porównaniu do **641.909** cwt. z tego samego okresu roku zeszłego i do **771.314** w r. 1928.

Ubój duński w zeszłym tygodniu wyniósł 100.000 szt.
Ubój holenderski w z. tygodniu wyniósł 14.050 szt.
Ubój szwedzki w z. tygodniu wyniósł 9.750 szt.

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 53.620 bal., z których 29.766 bal. przybyło do Londynu.

Do Londynu przybyło	ze Szwecji	2.381 bal.
„ „ „	z Holandji	4.297 „
„ „ „	z Węgier	500 „
„ „ „	z Niemiec	500 „
Z Anglji do Polski przybyło		**3.977 „**

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: 1/1 str. — 350 zł.; 1/2 str. — 175 zł.; 1/4 str.; 90 zł.; 1/8 str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 35-80 i 35-83.